

Bruxelles, 14.10.2020
COM(2020) 950 final

ANNEX 2

ANEXĂ

la

**RAPORTUL CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN, CONSILIU, COMITETUL
ECONOMIC ȘI SOCIAL EUROPEAN ȘI COMITETUL REGIUNILOR**

**Raport pe 2020 privind starea uniunii energetice în temeiul Regulamentului (UE)
2018/1999 privind guvernanța uniunii energetice și combaterea schimbărilor climatice**

Anexă – Subvenții pentru energie în UE

1. Introducere

Regulamentul privind guvernanța uniunii energetice și combaterea schimbărilor climatice („Regulamentul privind guvernanța”) prevede obligația Comisiei de a raporta anual „progresele înregistrate de statele membre în vederea eliminării treptate a **subvențiilor pentru energie**, în special a **subvențiilor pentru combustibilii fosili**”¹.

Prezenta anexă răspunde cerinței de informare cu privire la eforturile depuse de UE pentru eliminarea treptată a acestor subvenții, în conformitate cu angajamentele asumate în cadrul Acordului de la Paris², cu concluziile/angajamentele G7³ și G20⁴ și astfel cum se reflectă în principiul comunicării privind Pactul verde european de „a nu face rău”, reamintit în instrumentul Next Generation UE.

Monitorizarea și analizarea subvențiilor sunt importante, deoarece măsurile de subvenționare pot influența adoptarea noilor tehnologii în sectorul energetic și consumul de diferite surse de energie și pot presupune o sarcină semnificativă pentru gospodării și întreprinderi. În funcție de modul în care sunt structurate subvențiile, acestea pot constitui un obstacol sau un factor favorizant pentru promovarea integrării sistemelor energetice și, în sens mai larg, pentru decarbonizarea sistemului energetic. Prețurile la energie sunt, de asemenea, afectate, deoarece subvențiile pot avea un impact asupra venitului consumatorilor de energie și asupra aprovizionării cu produse energetice.

Subvențiile pentru combustibilii fosili sunt costisitoare pentru bugetele publice și subminează tranziția verde. În multe cazuri, acestea descurajează stimulentele pentru investiții în tehnologii „verzi” și nu contribuie la crearea unor condiții de concurență echitabile pentru toate sursele de energie, inclusiv pentru energia din surse regenerabile. Pentru a sprijini eforturile de eliminare treptată a subvențiilor pentru combustibilii fosili, Comisia și statele membre au intensificat procesul de monitorizare a subvențiilor pentru energie în ultimii ani, cu accent pe subvențiile pentru combustibilii fosili. Prin urmare, prezentul raport se bazează pe două surse. În primul rând, un studiu cuprinzător elaborat pentru Comisie (denumit în continuare „studiul”)⁵, care acoperă toate statele membre ale UE și toate sursele importante de energie din diferite sectoare economice. În al doilea rând, informațiile din statele membre incluse în planurile naționale privind energia și clima în vederea raportării subvențiilor pentru energie, în special a celor referitoare la combustibilii fosili, și a progreselor înregistrate în ceea ce privește eliminarea treptată a acestora.

Prezenta anexă analizează diferitele tipuri de subvenții, inclusiv măsurile privind producția de energie, cererea de energie, eficiența energetică, infrastructura și C&D. Ea oferă lămuriri cu privire la subvențiile în domeniul energiei, al transporturilor, în gospodării și în sectoarele industriale. Cu toate acestea, subvențiile raportate de statele membre în PNEC-urile lor nu acoperă decât o gamă relativ restrânsă. Aceasta rezultă din faptul că, în prezent, nu există o definiție standard a subvențiilor pentru energie în UE, ceea ce lasă statelor membre o libertate

¹ Articolul 35 litera (n) din Regulamentul privind guvernanța uniunii energetice (2018/1999/UE).

² https://unfccc.int/files/essential_background/convention/application/pdf/english_paris_agreement.pdf

³ Declarația liderilor G7: <https://www.mofa.go.jp/files/000160266.pdf>

⁴ Declarația summitului G20 de la Pittsburgh: <http://www.g20.utoronto.ca/2009/2009communiqué0925.html#energy>

⁵ Studiu privind costurile energiei, taxele și impactul intervențiilor guvernamentale asupra investițiilor https://ec.europa.eu/energy/studies_main/final_studies/study-energy-costs-taxes-and-impact-government-interventions-investments_en, denumit în continuare „studiul Comisiei”.

considerabilă în ceea ce privește practicile de raportare. Mai mult, într-o serie de planuri naționale, informațiile privind subvențiile sunt fragmentate sau nu sunt incluse deloc.

Raportul din acest an confirmă faptul că, în pofida evoluțiilor pozitive din unele state membre, se poate constata o ușoară creștere a volumului total al subvențiilor pentru energie, în special al subvențiilor pentru combustibilii fosili, care au un impact negativ asupra realizării neutralității climatice și a obiectivelor mai ample ale Pactului verde, cum ar fi calitatea aerului și sănătatea. Cu toate acestea, unele state membre, cum ar fi Austria, Danemarca, Estonia și Ungaria, au acționat împotriva acestei tendințe globale, reducându-și semnificativ subvențiile pentru combustibilii fosili.

Pandemia de COVID-19 a impus luarea de măsuri adecvate pentru a asigura o redresare rezilientă în statele membre ale UE. În prezent, nu sunt disponibile date solide bazate pe elemente concrete pentru a evalua impactul pandemiei de COVID-19 asupra subvențiilor. Estimările inițiale sugerează totuși că situația actuală ar fi dus la subvenții suplimentare pentru energie, inclusiv pentru combustibilii fosili.

Acest aspect va fi abordat în mai multe detalii în raportul de anul viitor.

2. Subvențiile pentru energie și subvențiile pentru combustibilii fosili în UE

2.1. Subvențiile pentru energie în UE

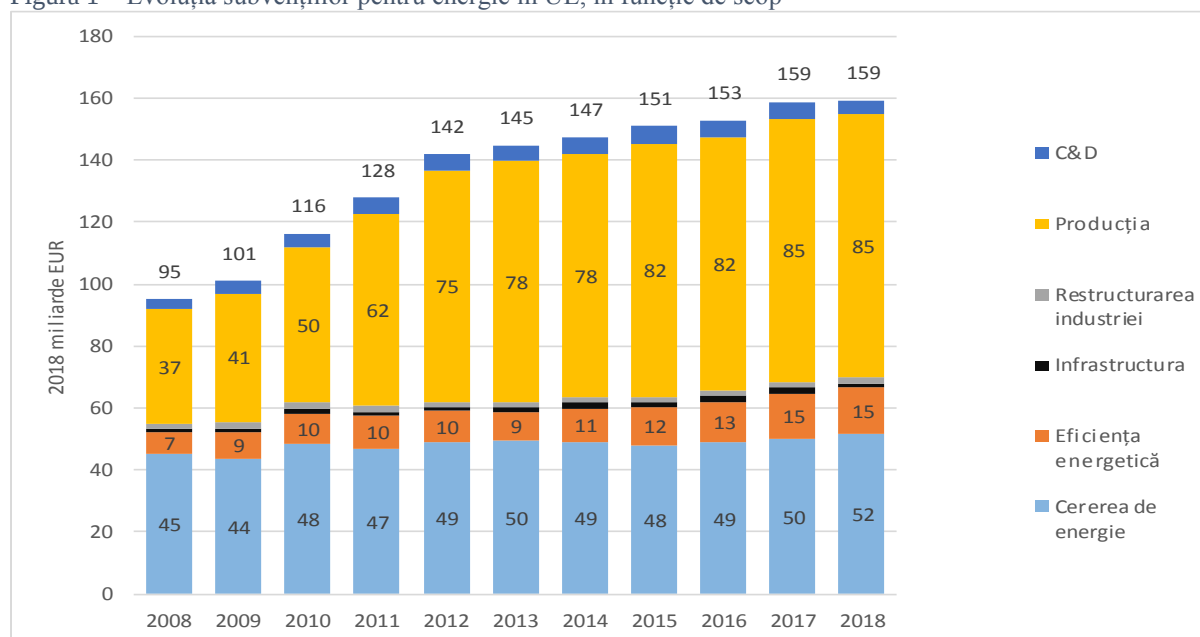
În prezentul raport, se consideră că există subvenții pentru energie dacă există o contribuție financiară din partea unui guvern sau a oricărui organism public de pe teritoriul unui stat membru⁶, urmând același concept utilizat în studiul Comisiei. Subvențiile pentru energie pot fi furnizate sub diverse forme, cum ar fi transferul direct de fonduri (de exemplu, granturi, împrumuturi), renunțarea la venituri publice (de exemplu, stimulente fiscale și credite), furnizarea de bunuri și servicii, plățile pentru mecanisme de finanțare și sprijinirea veniturilor sau a prețurilor.

Per total, **subvențiile pentru energie** în UE au fost estimate la 159 de miliarde EUR în 2018⁷. Acestea au crescut în ultimul deceniu, deși tendința a încetinit, crescând cu doar 5 % față de 2015. Cu toate că, în ultimul deceniu, creșterea subvențiilor a fost determinată în mare măsură de sprijinul pentru energia din surse regenerabile, acesta a crescut cu doar 4 % față de 2015. Subvențiile pentru eficiența energetică au crescut cu 21 % față de 2015, contribuind la investiții în moderarea cererii de energie. Subvențiile pentru cererea de energie, care stimulează consumul de energie (de exemplu, sub formă de facilități fiscale sau de ajutor pentru venit), au crescut cu 8 % în aceeași perioadă.

⁶ Conform conceptelor stabilite de Acordul Organizației Mondiale a Comerțului (OMC) privind subvențiile și măsurile compensatorii (https://www.wto.org/english/tratop_e/scm_e/scm_e.htm)

⁷ Sursă: studiul Comisiei.

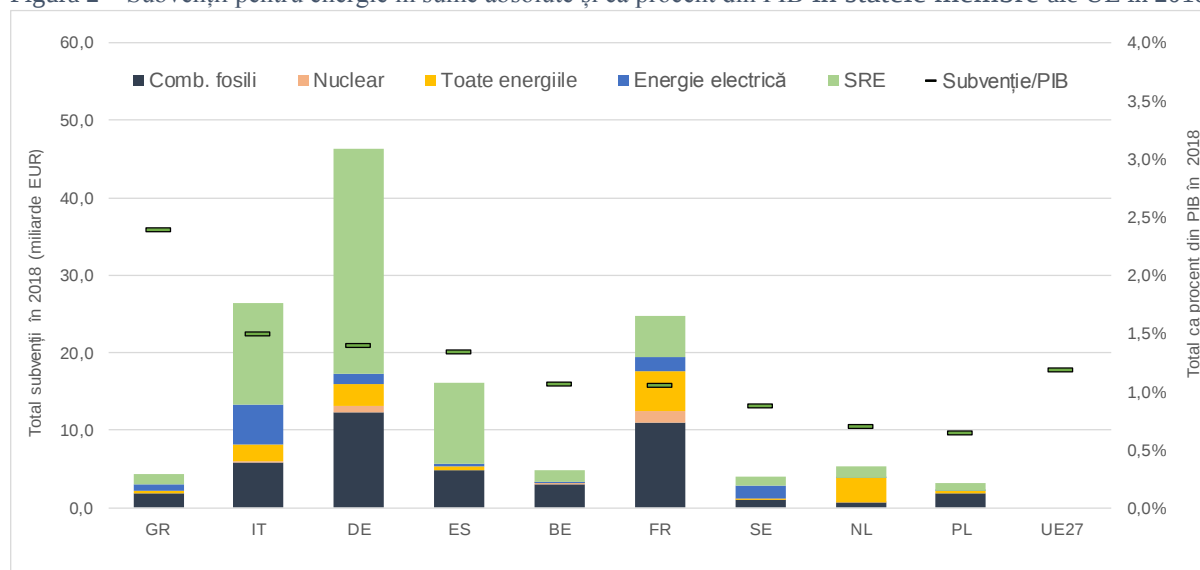
Figura 1 – Evoluția subvențiilor pentru energie în UE, în funcție de scop

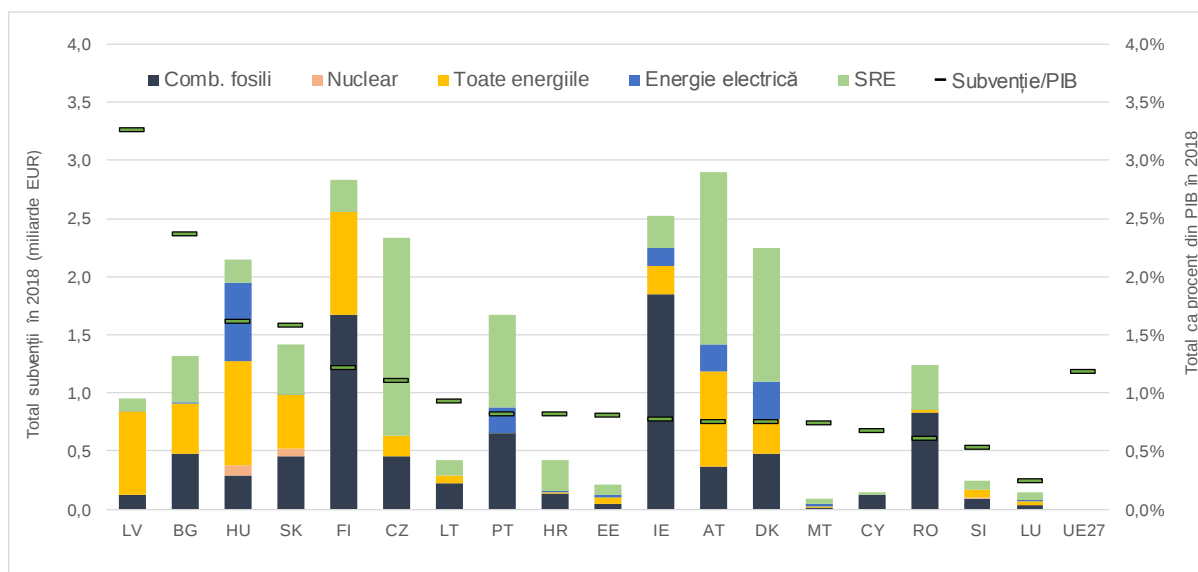

Sursă: Studiul privind costurile energiei, taxele și impactul intervențiilor guvernamentale asupra investițiilor.

În 2018, ponderea subvențiilor pentru energie în PIB a variat între 3,3 % în Letonia și 0,2 % în Luxemburg, media UE fiind de 1,2 %. Cu toate acestea, principalele tipuri de subvenții au variat și ele. De exemplu, în Letonia, subvențiile au sprijinit în primul rând măsurile de eficiență energetică, în timp ce în Germania aproape două treimi din volumul total al subvențiilor au sprijinit sursele regenerabile de energie. În Franța, Belgia, Polonia, Grecia, Irlanda și Finlanda, cele mai mari cote au fost utilizate pentru combustibilii fosili (deși, în termeni absoluți, subvențiile pentru combustibilii fosili în Franța au fost ușor mai scăzute decât în Germania).

Figura 2 – Subvenții pentru energie în sume absolute și ca procent din PIB în statele membre ale UE în 2018

Sursă: Studiul privind costurile energiei, taxele și impactul intervențiilor guvernamentale asupra investițiilor în energie electrică se referă la sprijinul general netehnologic specific pentru energie electrică, în timp ce toate energiile se referă la măsuri care nu pot fi alocate unei singure tehnologii (sau unui sprijin tehnologic multiplu).

Majoritatea subvențiilor din 2018 s-au înregistrat⁸ în sectorul energetic (92 de miliarde EUR), urmat de industrie (20 de miliarde EUR), gospodării (17 miliarde EUR), transporturi (13 miliarde EUR) și agricultură (5 miliarde EUR) în 2018.

Energia din surse regenerabile a beneficiat de aproape trei sferturi din subvențiile din sectorul energetic, demonstrând importanța continuă a subvențiilor pentru sursele regenerabile de energie în ceea ce privește sprijinirea implementării acestora în sectorul energetic. În ultimii ani, importanța instrumentelor de subvenționare a scăzut în cazul proiectelor noi, în principal din cauza costurilor de investiții în scădere ale energiei eoliene și solare, ceea ce a dus la o creștere mai mică a subvențiilor pentru energia din surse regenerabile în UE. Cele mai importante trei tehnologii în domeniul energiei din surse regenerabile (solară, eoliană și biomasa) au primit 30 %, 22 % și, respectiv, 16 % din totalul subvențiilor din sectorul energiei.

Cele mai importante trei instrumente de subvenționare pentru promovarea **energiei din surse regenerabile** au fost tarifele fixe (care reprezintă în continuare 70 % din totalul subvențiilor pentru energia din surse regenerabile⁹), primele fixe și cotele reînnoibile cu certificate comercializabile. Pe lângă sectorul energetic, sursele regenerabile de energie joacă, de asemenea, un rol în domeniul transporturilor, aproximativ 10 % din subvențiile din acest sector fiind legate de biocombustibili.

⁸ Subvențiile cu scopuri diferite au o importanță diferită în sectoarele economice. Subvențiile care au ca scop sprijinirea producției de energie (de exemplu, tarifele fixe) și a infrastructurii energetice au fost aproape exclusiv observate în sectorul energetic, în timp ce subvențiile acordate consumului (cererea de energie, de exemplu: scutirile fiscale pentru combustibili) au fost caracteristice sectoarelor consumatoare de energie, cum ar fi industria, transporturile, gospodăriile și agricultura. Subvențiile în materie de eficiență energetică au fost distribuite mai uniform în toate sectoarele.

⁹ Subvențiile mari sub formă de tarife fixe reflectă moștenirea mecanismelor anterioare, deoarece această formă de sprijin nu se mai aplică, cu excepția micilor producători.

În UE, **eficiența energetică** a primit aproximativ 9 % din totalul subvențiilor pentru energie ale UE în 2018. Cei mai mari beneficiari ai acestor subvenții au fost gospodăriile. La nivelul UE, subvențiile în materie de eficiență energetică s-au ridicat la numai 0,1 % din PIB, în timp ce în Letonia acestea au ajuns la 2,4 %, iar în Ungaria și Bulgaria la 0,7 %. Eficiența energetică, în special în sectorul rezidențial și în cel industrial, contribuie la atingerea obiectivelor legate de schimbările climatice, spre deosebire de subvenționarea cererii de energie și a consumului de combustibili fosili.

Printre subvențiile specifice, **mecanismele de plată pentru capacitate**¹⁰ au primit subvenții în valoare de aproximativ 2,2 miliarde EUR în 2018 și au rămas stabile la un nivel mediu de aproximativ 2 miliarde EUR în ultimii câțiva ani.

Analizând principalii beneficiari ai subvențiilor, **gospodăriile** au primit aproximativ 11 % din totalul subvențiilor în 2018, în principal sub formă de subvenții pentru cererea de energie sau pentru eficiența energetică și de sprijin pentru consumul de energie electrică.

Imaginea prezentată de **PNEC-uri** cu privire la subvenții este foarte variată. În opt PNEC-uri, subvențiile nu au fost cuantificate, iar alte patru PNEC-uri nu au furnizat niciun fel de informații cu privire la subvenții. Patru state membre au furnizat doar informații parțiale. Numai șase state membre (Austria, Germania, Franța, Spania, Letonia și Lituania) au inclus un calendar pentru eliminarea treptată (a cel puțin unei părți) a subvențiilor existente. Patru state membre (Croatia, Cehia, Finlanda și Malta) au declarat în mod explicit că nu intenționează să elimine subvențiile care contribuie la tranziția energetică.

Subvențiile pentru energie identificate în PNEC-urile care au furnizat informații relevante se ridică la o valoare de până la 55 de miliarde EUR – o treime din suma identificată de studiu. Numărul de măsuri identificate în cadrul studiului este mult mai mare decât cel sugerat de PNEC-uri. Este posibil ca statele membre să fi adoptat interpretări diferite în ceea ce privește modul de raportare a subvențiilor pentru energie. Deși câteva state membre au raportat date pentru 2018 sau 2019, unele dintre acestea au făcut referire la perioade anterioare, iar altele nu au specificat anul de raportare.

Pentru ca raportarea progreselor în ceea ce privește eliminarea treptată a subvențiilor pentru energie să fie completă și semnificativă, în special în ceea ce privește subvențiile legate de combustibilii fosili, în rapoartele viitoare privind progresele înregistrate și în planurile actualizate trebuie să fie abordate lacunele și lipsa de coerență în practica de raportare, oferindu-se orientări mai clare statelor membre în ceea ce privește modul de raportare a subvențiilor.

2.2. Subvențiile pentru combustibilii fosili în UE

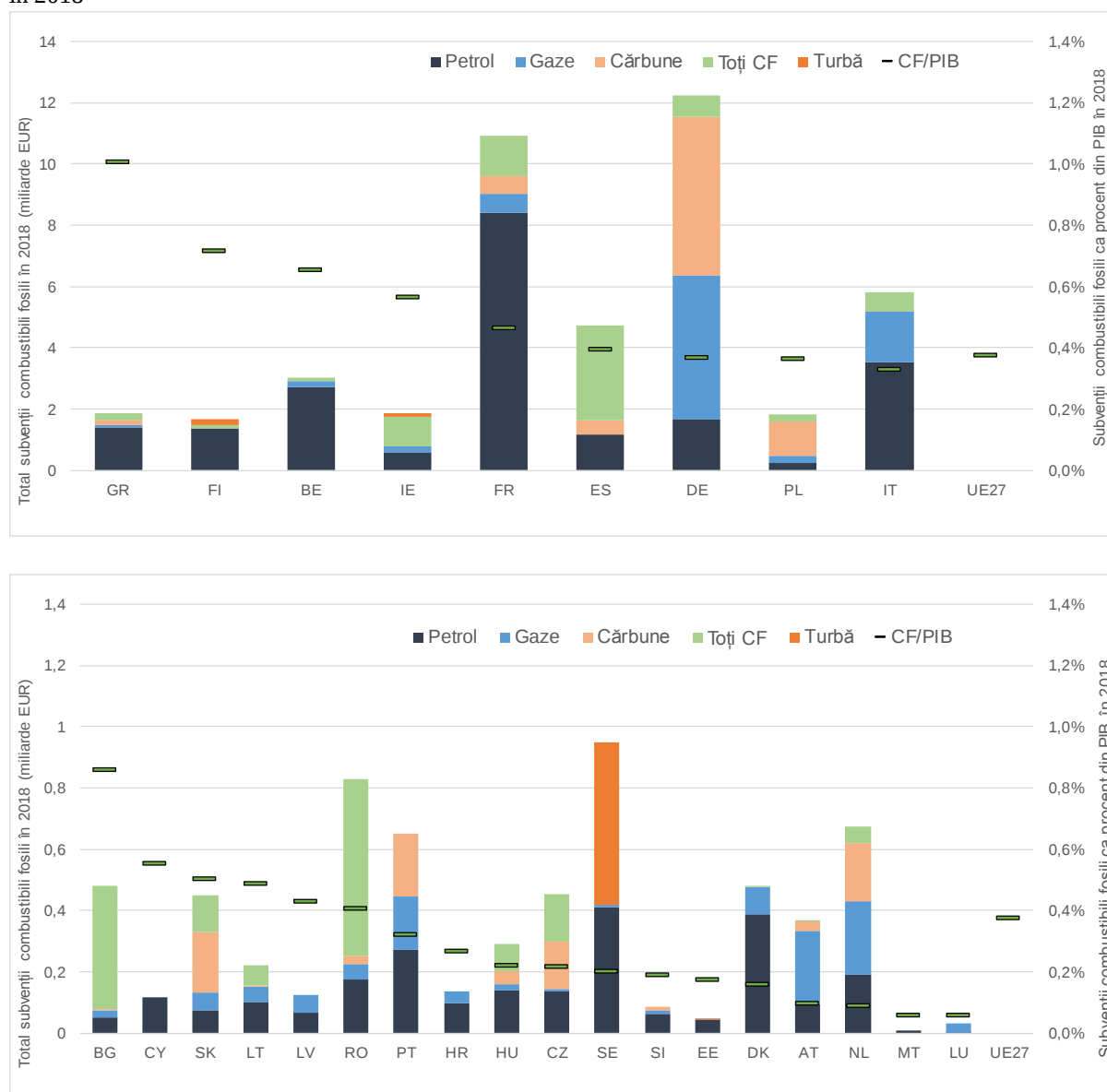
În ultimii zece ani, **subvențiile pentru combustibilii fosili**, în valoare de 50 de miliarde EUR în 2018¹¹, au fost relativ stabile, atingând o valoare maximă de 53 de miliarde EUR în 2012. Acestea au început să crească din nou începând cu 2015, cu 6 % până în 2018.

¹⁰ O parte semnificativă a acestor plăți pentru capacitate pot fi asociate cu centralele electrice pe bază de combustibili fosili, sursele de energie regenerabilă sau răspunsul din partea cererii reprezentând doar o cotă mai mică

¹¹ Sursă: studiul Comisiei.

Ca procent din PIB, ele au variat între 1 % în Grecia și mai puțin de 0,1 % în Luxemburg (ridicându-se la 0,4 % în medie¹²). În timp ce în Franța și în Italia subvențiile pentru produsele petroliere au fost mai mari, în Germania subvențiile pentru cărbune și gaze au jucat un rol mai important.

Figura 3 – Subvenții pentru combustibilii fosili în sume absolute și *ca procent din PIB* în statele membre ale UE în 2018

Sursă: Studiu privind costurile energiei, taxele și impactul intervențiilor guvernamentale asupra investițiilor

Pentru a situa în context această valoare a subvenției pentru combustibilii fosili în valoare de 50 de miliarde EUR¹³, investițiile în noi capacități de generare a energiei eoliene s-au ridicat la 16 miliarde EUR în 2018 în UE, în timp ce investițiile în generarea energiei solare au fost

¹² În sume absolute, de la 10 milioane EUR în Malta la 12,2 miliarde EUR în Germania. Având în vedere dimensiunea diferită a economiilor UE, subvențiile exprimate ca procentaj din PIB sunt mai clare pentru comparațiile transfrontaliere.

¹³ Sursă: Studiul Comisiei. Inclusiv noile instalații terestre și offshore, care s-au ridicat la 6,8 GW și, respectiv, 0,6 GW în 2018. Noile instalații solare includ energia fotovoltaică și încălzirea termică solară, cu o putere de 7,1 GW și, respectiv, 1,4 GW în aceeași perioadă.

de aproximativ 8 miliarde EUR în aceeași perioadă. Investițiile în sistemele de transport și distribuție a energiei electrice (inclusiv noile capacități și recondiționările) s-au ridicat în același an la 31 de miliarde EUR.

Între 2015 și 2018, subvențiile pentru combustibilii fosili au crescut cel mai mult în Franța (adăugând peste 2 miliarde EUR sau 27 %, în mare parte din cauza măsurilor de susținere a consumului de combustibil în transportul de marfă). Cu toate acestea, în același timp ele au scăzut ușor în unele țări, cum ar fi Italia (cu 0,4 miliarde EUR, sau 6 %, în mare parte din cauza scăderii scutirilor de accize pentru transporturi și a reducerii tarifelor fixe pentru producția de energie electrică) și Germania (cu 0,3 miliarde EUR sau 2 %, printre altele datorită reducerii subvențiilor pentru sectorul cărbunelui).

Peste 60 % din subvențiile pentru combustibilii fosili ar putea fi legate de măsurile de sprijinire a cererii de energie în 2018, ceea ce înseamnă că acest sprijin a sporit consumul de combustibili fosili. Sprijinul pentru generarea de energie electrică din combustibili fosili este, de asemenea, important, ridicându-se la 30 %, în timp ce pentru restructurarea industriei s-a cheltuit doar 5 %, în scopul de a contribui la reducerea dependenței de combustibilii fosili. Acest lucru sugerează necesitatea de a adopta măsuri în vederea atingerii obiectivului de reducere a consumului de combustibili fosili.

Subvențiile pentru **petrol și produse petroliere**, reprezentând aproape jumătate din total, au crescut cu 18 % între 2015 și 2018, în timp ce alte tipuri de subvenții pentru combustibilii fosili au stagnat sau au scăzut. Creșterea prețurilor la țiței în această perioadă ar fi putut avea, de asemenea, un impact asupra subvențiilor pentru produse petroliere.

Subvențiile pentru cărbune, gaze naturale și alți combustibili multipli (de exemplu, producția combinată de energie termică și electrică) au reprezentat fiecare aproximativ 17-18 % din totalul subvențiilor din 2018.

În comparație cu 2015, subvențiile pentru **cărbune** au scăzut cu 9 %, reflectând ponderea în scădere a cărbunelui în producția de energie electrică. În același timp, subvențiile pentru **gaze naturale** au crescut cu 4 %. Aceste date nu reflectă trecerea de la cărbune la gaz în mixul energetic al UE, care a avut loc în 2019, dar se poate presupune că, pe lângă un consum mai scăzut, subvențiile pentru cărbune au scăzut și mai mult începând din 2018, iar în sectorul energetic se pare că subvențiile pentru gaze au crescut.

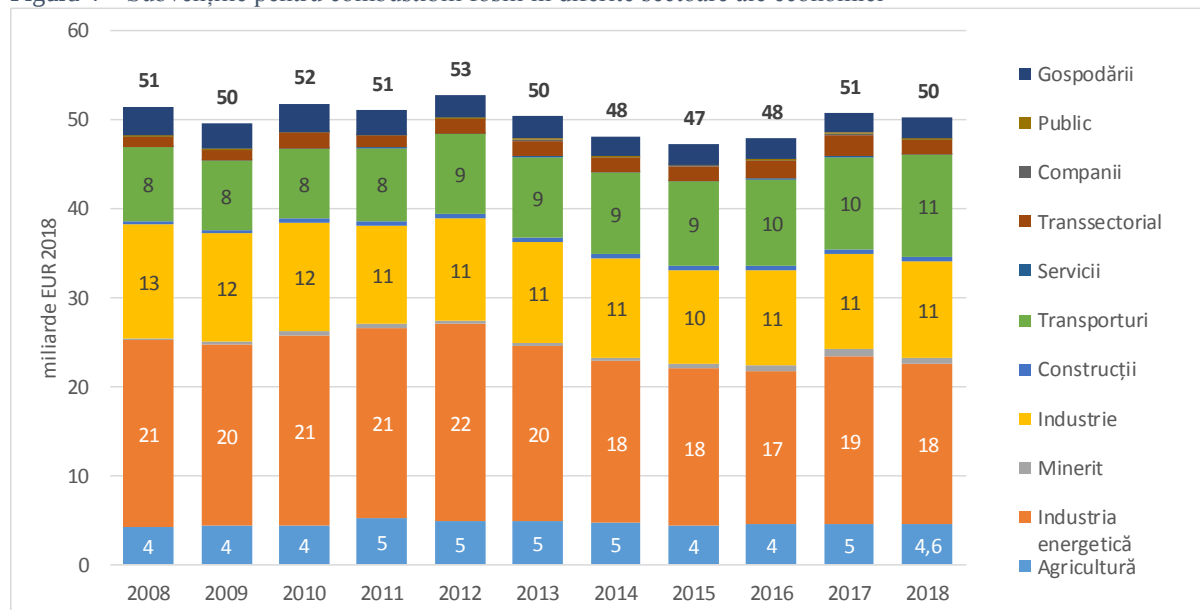
Subvențiile pentru combustibilii fosili în **sectorul energetic** au rămas stabile între 2015 și 2018, cele pentru cărbune ridicându-se la 30 %. Sectorul **transporturilor** a primit cu 20 % mai multe subvenții pentru combustibili fosili în 2018 față de trei ani mai devreme, o majoritate covârșitoare fiind sub formă de subvenții pentru produse petroliere. Subvențiile pentru combustibilii fosili în **agricultură** au crescut cu 6 % în aceeași perioadă și au fost legate aproape exclusiv de subvențiile pentru produse petroliere. Subvențiile pentru combustibilii fosili în **sectoarele industriale** și în **gospodării** au crescut cu doar 3-4 %. Deși combustibilii fosili au primit 10 % din totalul subvențiilor acordate gospodăriilor, acest procent a fost mai mare de jumătate în industrie.

În ceea ce privește sursele de finanțare, subvențiile pentru combustibilii fosili au fost acordate în principal sub formă de cheltuieli fiscale¹⁴ (aproximativ 70 % din total, inclusiv scutirea de

¹⁴ Este important să se noteze faptul că, în cazul scutirilor fiscale, numai diferențele dintre ratele de impozitare privind același combustibil sunt luate în considerare la calcularea subvențiilor. Subvențiile încrucișate între

taxe de consum și scutiri de accize, reduceri, rambursări etc.). Sprijinul pentru prețuri și venituri a fost de trei ori mai mic. Transferurile directe, în principal sub formă de granturi, au jucat un rol mai mic.

Figura 4 – Subvențiile pentru combustibili fosili în diferite sectoare ale economiei

Sursă: Studiul privind costurile energiei, taxele și impactul intervențiilor guvernamentale asupra investițiilor

Datele agregate din **PNEC-uri raportează doar subvenții pentru combustibilii fosili în valoare de 30 de miliarde EUR**, ceea ce reprezintă 60 % din rezultatele studiului Comisiei. Trei state membre (Croatia, Estonia și Malta) au declarat în mod explicit că nu intenționează să elimine treptat (o serie de) subvenții (specifice) pentru combustibili fosili, referindu-se în principal la protejarea competitivității sau a viabilității economice a diferitelor sectoare.

Treisprezece state membre (Austria, Belgia, Bulgaria, Germania, Danemarca, Grecia, Finlanda, Franța, Italia, Lituania, Letonia, Portugalia și Spania) au indicat că intenționează să lucreze la elaborarea unor planuri de eliminare treptată a subvențiilor pentru combustibilii fosili, deși nu toate și-au dezvoltat planurile pe deplin. Existența acestor date incomplete nu ne permite să prezentăm o imagine completă a situației și sugerează că este necesară o îmbunătățire semnificativă a raportării.

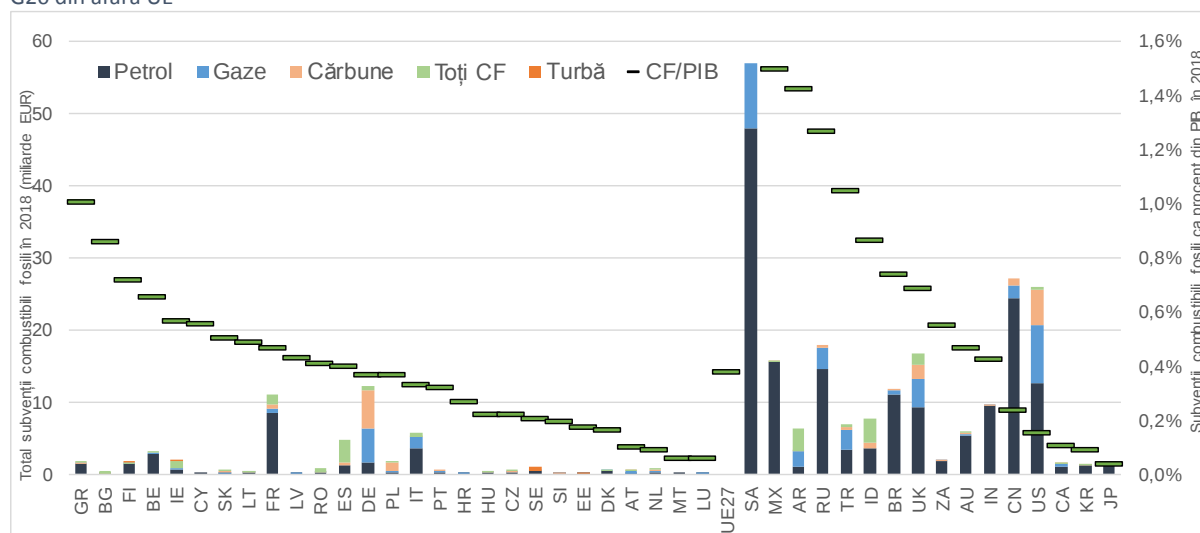
Statele membre vor trebui să își stabilească obiectivele naționale privind eliminarea treptată a subvențiilor pentru energie, în special pentru combustibilii fosili, în cadrul rapoartelor lor privind progresele înregistrate în temeiul Regulamentului privind guvernanța.

3. Comparație la nivel internațional a subvențiilor pentru combustibili fosili

combustibili nu sunt calculate, deoarece ar fi extrem de complicat să se facă acest lucru în mod consecvent în toate sectoarele și pentru toate tipurile de combustibil. Cu toate acestea, pe baza datelor parțiale de țară, studiul oferă estimări privind subvenționarea încrucișată a motorinei și a benzinei. Aceste cifre nu sunt incluse în valoarea totală a subvențiilor din UE, deoarece nu sunt disponibile decât informații parțiale. Subvențiile potențiale pentru combustibil în sectoarele transportului maritim și aerian internațional sunt, de asemenea, estimate, dar nu sunt incluse în numărul total al subvențiilor din UE. Pentru mai multe informații, a se vedea Studiul privind costurile energiei, taxele și impactul intervențiilor guvernamentale asupra investițiilor [link].

Țările G20 din afara UE cheltuiesc mai mult pe subvențiile pentru combustibilii fosili comparativ cu media UE de 0,4 % (cu unele excepții, și anume China, SUA, Canada, Coreea și Japonia). Țările mari producătoare de energie din surse fosile tind să cheltuiască proporțional mai mult cu subvențiile aferente. În 2018, Arabia Saudită a cheltuit peste 8 % din PIB-ul său pentru subvențiile pentru combustibilii fosili. Acest lucru a reprezentat mai mult decât subvențiile totale acordate pentru combustibilii fosili în UE, sprijinind în principal consumul intern de produse petroliere. Rusia a cheltuit de trei ori mai multe subvenții pentru combustibilii fosili ca procent din PIB în comparație cu UE.

Figura 5 – Subvenții pentru combustibilii fosili în sume absolute și ca procent din PIB în statele membre ale UE și în țări G20 din afara UE

Sursă: Studiul privind costurile energiei, taxele și impactul intervențiilor guvernamentale asupra investițiilor și calculele proprii. În ceea ce privește țările din afara UE, având în vedere comparabilitatea limitată a clasificării subvențiilor și a metodologiei aferente, împreună cu dificultățile de colectare a datelor, rezultatele ar trebui interpretate cu precauție. Graficul nu indică acest lucru în mod clar, însă Arabia Saudită a cheltuit peste 8 % din PIB-ul său pentru subvențiile pentru combustibilii fosili.

4. Concluzii

Constatările prezentului raport se bazează în mare parte pe studiul privind subvențiile efectuat pentru Comisie. Acesta oferă informații mai cuprinzătoare cu privire la subvenții, în comparație cu informațiile privind subvențiile pentru energie și pentru combustibilii fosili furnizate de PNEC-uri.

Subvențiile pentru combustibilii fosili nu au scăzut substanțial în ultimul deceniu; în unele cazuri, ele chiar au crescut.

În plus, este necesar să se îmbunătățească exhaustivitatea și coerența diferitelor PNEC-uri ale statelor membre. Această comparație cu studiul Comisiei arată că statele membre au subraportat subvenții în planurile lor naționale. Numai câteva state membre au prezentat planuri detaliate privind eliminarea treptată a subvențiilor. Acest lucru demonstrează că este nevoie de acțiuni suplimentare.

Existența unor orientări ale Comisiei privind definirea, acoperirea și metodologia de raportare a statelor membre cu privire la subvențiile pentru energie, inclusiv cele pentru combustibilii fosili, într-un mod mai coerent și mai comparabil ar putea reprezenta o modalitate de a îmbunătăți situația și de a face ca viitoarele rapoarte privind progresele înregistrate să fie mai

cuprinzătoare și mai precise. Comisia va publica, de asemenea, rezultatele detaliate ale studiului său privind subvențiile, pentru a oferi o imagine completă a situației¹⁵.

.

¹⁵ A se vedea Studiul privind costurile energiei, taxele și impactul intervențiilor guvernamentale asupra investițiilor (cu fișe de țară) https://ec.europa.eu/energy/studies_main/final_studies/study-energy-costs-taxes-and-impact-government-interventions-investments_en